

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

7 Hic non condemnet, similis quem culpa remordet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

dilectare contendere, quatenus nostro librâmine, qua
fuerit apud vos antiquius Archiepiscopalis ecclesia,
lucis clarus innoverat: & deinceps omni ambiguitate
recifia, quam sequi Episcopi veluti debeat, incunclanter
agnoscant. Neque enim ecclesiæ Dei per discordias re-
gum, divisionis aliqua pati diuina necessitas est, cum quan-
tum ex se ferat pacem, quam prædicant, sevarare suideant
in omnibus.

C. Subrogati post funus.] Sic restitutum est ex aliquo re-
gistro & salvo emendato codicione. Ante legelatur, subrogari
possunt.

3 pars. Aliud autem irrita erit Episcoporum sententia, & à
fundo retractanda:

C. XL. q. Damnum iustitia irrita est, & à fine
do retractanda.

Unde Felix Papa I. epist. prima ad Paternum.

Rituum & ecclie conferunt & iustitiam Episcoporum
damnationem, & idcirco à synodo retractandam, ita ut
opressi ab omnibus, in cunctis subveniant cauſis.

C. Et iustitiam.] Sic in originali, & antecedit vox, ali-
ter: sed in decreto Iulii, & in consilio Cartaginensis quarti (unde
titula si. q. s. irritatio.) & in capitulo Hadriani, & apud
Anthonium est, irritata esse iustitiam Episcoporum da-
minationem, &c. que locis videtur magis convenerere cum rubrica
magis capit.

Quod autem metropolitanum suum conteneret, & alios non
dignum alius expetere non licet, Sextus & Papa III. refutatur in
epist. ad orientalem Episcopos, q. 3. dicente.

C. XII. q. Tregmina judicia sunt fulmovenia.
Item Anacletus d. Papa, p. 1. c. 1. s. 1.

Ecclesiæ Apostolica firmamus auctoritate, & per
regima judicia submovemus. Unde & dominum intentionem faciem Lorth e., per Moysem loquitur di-
cens: [Ingressus es quidem (inquit) ut advena, num
quid ut iudicis?]

C. XIV. q. Nulli licet aliarum provinciæ
non iudicium capere.

Item Innocentius d. Papa ad orientem Rethomæ-
græcum Episcopum, epistola 2. c. 2.

Non licet cuiquam sine prajudicio tam Romanæ
necclesiæ, cui i in omnibus causis reverentia, &
auctoritas debetur reliqua his sacerdotibus, qui in ea-
dem province Dei ecclesiæ nutu divino gubernant, ad
alias convolute provincias, vel aliarum provinciarum
Episcoporum iudicia expertere b. vel pati. Quod si
quis presumperet, & ab officio cleri submovet, & iuri-
sum reuersus omnibus iudicetur.

C. Cui.] Irenæpolis & Marcelli & Innocentii legiæ, sine
prajudicio tam Romanæ necclesiæ, cui i in omnibus
causis debet reverentia custodi: quoniam a postremacionis
in quantum tombedictum obicit illa dñe vocet, sine pra-
judicio: quemadmodum, & paulo infraversa, vel aliarum pro-
vinciarum Episcoporum iudicia expertere, vel pati: que
runtur habentes in alia locis indicatis.

Reverentia autem, quæ Apofolica debetur Ecclesiæ, & quæ au-
toritas intelligenda est, cum vel ad ipsam appellationem fuerit, vel ab
eis iudices electi concedantur. Vide Sextus a Papa cum diceret
[comprovinciales & se electi debent habere iudices] statim sub-
iungit [nisi fuerit appellationem.]

C. V. q. Aliisque Apofolicae sedu decreto extra-
nei iudices adire non posse.

Item Anacletus Papa, epist. 1. c. 3.

VNaquaque a provincia tam juxta ecclesiæ, quam jux-
ta facultates, suos debet iustos, & non iniquos ha-
bere iudices, & non extraneos ei nisi Apofolicae sedis
hujus decreteretur auctoritas.

C. XVI. q. Nisi per appellationem, alterius pro-
vincie iudices adire non possint.

Item ex Romana d. synodo.

Neminem exhibeti de provincia ad provinciam,
vel ad coenitatum oportet, nisi ad relationem iudi-
cis, ad quem i fuerit appellatum, ita ut actor rei forum
sequatur. & infid. q. illa 2, que sunt per unum quam
provinciam, ipsius provinciæ synodus difenseret, sicut
in Niceno constat decretum ecclie concilii.

¶ Ultra provincie terminos accusandi licentia non
proceditur. Omnis accusatio intra provinciam audi-
tur, & a comprovincialibus terminetur, nisi 3 prælatus
sit, qui accusatur:

C. Ad quem fuerit appellatum.] Hec sunt addita ex
Hadriano, epistola synodica Felici & Iouae.

C. Illa, qua.] Hinc usque ad finem in capitulo tamquam Ha-
driani sunt inventa.

C. Nisi prælatus sit, qui accusatur.] Verba haec neque in
capitulo Hadriani, neq; in antiquioribus Gratianis exemplaribus le-
guntur: in aliis vero, locis posteriorum, sunt hec, nisi ad sedem Apo-
stolicam fuerit appellatum.

C. XVII. q. De eodem.

Item Sextus.

Si quis clericus super quibuslibet criminibus accusa-
tus fuerit, in provincia, in qua confisi est ille qui accu-
sat, suas exercet f actions: nec existimet g. eum
accusator sius alibi, aut longius ad iudicium petrahend-
dum h.

C. Caput hoc, quod citatur ex Sexto, in milia epistola Pontificis
hujus nominis est inventum. In aliisque veteris exemplaribus
est tantum. Item, ut videatur citari eadem synodis Romana, que
in superiori capite, id est, que continentur in capitulo Hadriani:
tuo autem parto, cap. 31. citatus Eleutherius: cap. autem 32. et
tunc ex Felice primo.

C. XVIII. q. Ubi crimen admittitur, ibi causa
venientur.

Item ex decreto Hadriani i. Papæ:
¶ Victimen objicit, si sit k. se probatur. Revere-
tibi causa agatur, ubi crimen admittitur.

QVÆSTIO VII.

Quod iudex esse non posse, quem cum res par aux major
maius inficiat, multis auctoritatibus probatur.

a. El in decreto Iulii cap. 27. Ca. Hadriani, c. 58. 17. q. 3. c. irri-
tam ex Corb. 4. c. 2. Ansf. lib. 3. c. 2. b. Et inter decreta Ha-
driani, & Ansf. 2. Felicis inter decreta Iulii, c. 6. In C. Hadriani, c. 19.
in adiectu caput. c. 1. external. Felic. l. 1. t. 1. Ansf. l. 19. c. 26.
Burch. lib. 1. cap. 147. Ivo p. 1. cap. 26. & p. 6. c. 1. 2. & Genes. 2.
F. Et Marcelli epistola, in codice canonicum, inter decreta Innocentii.
Capitularis, c. 6. c. 27. g. Ansf. l. 1. c. 52. & 3. c. 79. h. al. ex-
ceptu. i. al. exceptu.

b. Suprà ead. c. peregrino. b. Ansf. lib. 3. c. al. external.
d. In ea. Hadriani, c. 1. s. & 10. Felic. l. epist. 2. Ivo p. 5. cap. 24. &
p. 6. c. 31. c. Suprà ead. ultra. infra. 5. q. 4. c. duodecim. 5. item
Hadriani. Eleutherius ad Gallicanum. Felic. l. epist. 1. in decreto
Iulii c. 29. In o. Hadriani, c. 71. Ivo p. 6. c. 32. & 33. f. al. exer-
c. g. al. affirm. h. al. præterendum. i. Ivo. Hadriani, c. 52. &
suprà ead. c. ibid. semper ex Felicis. k. al. scribat. l. Burch.
c. 1. 2. Ivo p. 6. c. 32. 4. Pannor. lib. 4. c. 7. 5.

Accusationis judices esse non possunt; qui pari vel majori criminis tenentur.

C. I. q. Infames, judices esse non possunt.

Dicit enim sancta Romana, a synodus.

Infames persona, nec procurator, eis potest, nec cognitor.

Tria sunt, quibus aliqui impeditur, ut judices non sint: [Nam] turā, ut surdus, & mutus, & qui perperū suos effl, & impubes, quia iudicio carent. Leges qui statu amouit s sit, Maritius, & fo- mina & seru: non quia non habeant iudicium, sed quia receptam effl, & vobis effl non funguntur.

Prior pars huius capituli usque ad vers. cognitor. habetur in epistola secunda Felicis primi; in qua referit synodus à se habitatione quod in principio epistola, commemorat huius verbis. Nos verò ad supplementum vestrum, fratres, & coepiscopos nostros vocavimus amplius quam septuaginta, cum quibus haec, que subitis habentur infra, regulariter tractanda decrevimus. Eadem pars habet in capitulo Hadriani, que (ut superius rad. q. 3. e. accusationes, administrationes &c.) nomine Romana symodi interduum citantur. Reliqua vero huius capituli videntur esse Gratiani, sumptu tamē ferè ad verbū ex l. cum præter, verific. quidam enim, ff. de iudiciis, quemadmodum & in sequenti capite multa colliguntur ex variis legibus Digestorum & Codicis. Quoniam obrem in antiquioribus codicibus emissa hec uia ad c. qui sine peccato, conjuncte habentur.

Veronamē, si seru, dum patuerat liber, ex delegatione sententiam dixit, quānam postea in servitū depulsus sit, sententia ab eo dicta, res judicatae firmatae teneat.

C. II.
In Digestis & tit. de postulando.

Infames d non possunt esse procuratores, vel patro- ni caularum. Sunt autem tres ordines corum, qui postulare prohibentur. **Est** autem postulare, defi- derium suum, vel amici sui in iure apud eum, qui iuri- dictioni præst, expondere, vel alterius desiderio contra- dicere. **Nam**, ut præmissum, non postulantur omnes ordines sunt. Quidam prohibent omnino postulare, vel propter astaten, ut minores decem & septem annis; vel propter casum, ut surdus, qui prouis non audit. Alii prohibentur, ne pro aliis postulent, vel propter sexum, ut feminis; vel propter casum, ut utroque lumine orbi, vel propter notam turpitudinis, ut i., qui corporis mulierib[us] pasu sunt; nisi forte vi pradonus, vel ho- stium stupratorib[us] probentur. Similiter qui capitali crimi- ni, vel calumnia & causa publico iudicio sunt dannati, vel qui operas suas locaverunt, ut cum bestiis depa- gnarent in arena, pro aliis postulare prohibentur. His personis pro se allegare permittuntur, pro aliis postulare prohibentur: nisi forte tutelam impuberum, vel curam adolescentium non affectatam, sed necessariam admiu- nent. Pro his enim quorum curam gerunt, eis postulare conceditur. Alii enim omnes, qui ut infames no- tantur, nisi pro se, & pro certis personis, postulare non possunt, nisi in integrum restitutionem accepit.

Permititur d autem eis postulare pro parente, pro patrono, patronave, liberis, parentibusque patroni, pa- tronaque: pro liberis etiam suis, fratribus & sororibus, uxore, sacerdo, foro, genero, nuru, virto, nocturna, pri- vigno, privigna, pupillo, pupilla, furiolo, furiofa, fatuo, fatua, muto, surdo, prodigo, & adolescentce. **Item** g pro iis, quibus propter infirmitatem curatores dari so- lent, & qui negotii suis aliquo perpetuo morbo super-

esse non possunt. **Omnis** & autem, qui non possunt, sed necessarij funguntur officio, sine offencia esti po- stulare possunt, etiam si iis sint, quibus non nisi po- spicere postulare permittitur. **Affinitates**, & venia- eas accipere debemus, que quondam fuerunt, sed pa- rentes. Nurus & generi appellatio[n]e, & sacerdotis & loca- & ulteriores, quibus pro postulatio[n]e loget acceduntur.

z pars. Accentur, et etiam à professione adven- rum, **I** fecit in secundo libro Codicis, ritualis de postulando inveniatur, quod sub nomine honorariorum ex ipsis negotiis, quae tuenda suscepimus, emolumenatum sibi certum pan- cum gravi damno litigatori, & depradatione po- temus inveniatur. **Item**, si quis ad eos pincia- rit, ut non ratione, sed probis, paret esse certam opinionem, sive immunitiōnem patiat. Preterea ad- licet advocato, ullum contractum inire, ullam pala- m conferre cum eo litigatore, quem in propin- cevit fidem, nec ex industria iurigine protractare.

Apud urbem Romanam etiam honorarii, qui lu- puraverint eligendum, eousque licet, orare, quod- maluerint, videlicet, ut non ad turpe comprehendim- ptemque deformem hæc atripularit occasio. Nam si- o, pecunia que capiantur, veluti degeneres inter di- limos numerabuntur. **Si** si vero in uno annulo duo tan[ti]um praeter carceris fuerint, vel plures quoniam si hilarior, in iudicantis officio sit, ut per causulum distributio[n]e fit, & exequatur, partibus auxiliu- forum. **Si** si quis vero monitus à iudice, ex cer- cunim denegaverit, caret foro: scia etiam nunc sibi ad agendum copiam posse refutari. **Si** si que- cum plurimis, & adversario suo tali fraude labi- paris, defensionis copiam, ostendat procul dubio, quan- à se item foreri, & auctoritate iudicium, & se elutum experiri. **Item**, quavis illi, quan- sibi fit, egisset, prohibebantur aduersari, fieri trocinum præstare; tamē hodie etiam aduersari, scum parrocchionum, postulam exhibere, privatis, domi- fisci advocati fuerint. **Item**, si i contra pa- pilli causam egisti, tutor vel curator datus, exaudi- can defendere, non prohiberis. **Cognitores** officio & intelliguntur, non exarbitur. Nihil re- refert, is qui arbitrium fulcipit, an arbitrio sit integrum, in- ignominiosus. **Filius** m etiam in re parti, pro- ptele potest. **Nam** & iudicem, cum eis posse placet. **Si** si quis vero iudex sit, arbitrio me- ejus rei, de qua iudex est, & in se compromissus, non prohibetur lege Iulia: & si sententiam dixerit, au- denda posse perfecte. **Servus** & arbitri eis au- toritatis potest. **Porro** infamia negligi- irrogatur. Aliquando enim contrahit generali injuriam p. fecisti, hereditatem explasti, & celi- tus es. Aliquando genere pecunia: sicut illi, qualiter in q. opus publicum, qui pristinum quidem obtinenter sed damno infamie etiam post implen- tias subiiciuntur. Aliquando genere pecunia, & de- clatati per sententiam, velut dum rufibus & ca- priconem, dicitur ētūgōdōrōnōs, id est, colom-

a Ex l. 6. b Ex l. 2. ed. c Ex 6. lib. 3. d l. 6. ed. e l. 7. C. ed. f ibid. ver. si qui ver. g ibid. h quis autem. i Ex l. 2. C. de advacat. f. j. l. 1. lib. de postul. k l. 4. infm. ff. de arbitri. l. Ex l. Patim. l. 4. c. p. c lib. 3. tit. 2. d Ex l. ff. de postulando. ver- bi aliam modo expati. e. al. calumnia publici iudicij. f. Ex l. 2. & 3. ed. g Ex l. 4. & 5.

ca. Augando ipso genere facti, ut exercentes improbum a foris, & illicite exigitur usuras usurarum, & mulier, qui intra e tempore, quo moris est lugere matutinum, contrahit matrimonium, & qui sciens eam uxorem duxerit.

Idem infra Felix Papa, & eisdem c. verbis. ¶ Item in

Evangelio d, qui rabiens gemitus oculo, predicatorum non posse educere fiduciam de eculo fratris suis. ¶ Item David in libro Psalmarum c.

[Pecator autem dixit Deus, quae tu narras iudicato meas, & afflita est mea mentem meam? &c.] ¶ Item Gregorius f: Causa tua deficiens, refutat ut eius predictio conseruatur.

¶ Logio hoc quoniam admissum in superius notio significacione alii in veteris testis exemplaribus non est significatum a superiori, & a collecta varia lega facta a Gratianis. Sed quantum plene veritas est ipsorum autorum. & in vulgari est distinctione ex quo id estemur obachteribus impressionem est, quibus catena auream cepit.

¶ Nihil enim refert] Verba legi, ex quibus know, & verificatur, fexus arbitrio, Gratianus accepit, sunt haec. Pedium libro nono, & Pomponius libro trigesimo tercio scribunt, parvi referre, ingenuis quis, an libertinus sit, integrum famam quis fit arbitrii, an ignominiosus. In servum Labo compromissi non posse, liber undecimo scribit, & verum.

C. III. ¶ Quia alterum vitia puniunt, sua prius corrigeret studerant.

Ident. in moralibus, lib. 14. art. 10. Job. 14. 15.

¶ Qui si peccato effervescunt primus in illam Quidam mirat. Ad aliena quippe punienda peccata ibant, & fuii relictarunt. Revocantur itaque in eos, ut prius reprobent, & tunc reprobent. Hinc est, quod cum tribus & Benjamin in carnis sceleri fuisset obura, collectus omnis Israël ulciens iniquitatem voluit; sed ramen semel & iterum in bellis certamine spile prostrata tus es. Consulit enim in Domino, si ad ultimum ante debuisset, iustum est, ut & iter, qui juxta divinam vocis imperium pertexit, & semel & secundum perdidit, & tunc denum peccati tribus valer fieri per funditus extinxit. Quia est, quod in ultione sceleris inflammat, & tamen prius ipse profiteritur? nisi quod prius ipse purgandi sunt, per quos aliorum culpe feriantur, ut ipsi tam mundi perditionem veniant, quia iorum vita corrigere futuram.

C. IV. ¶ Ille de vita alterius judicet, qui non habet quod in seipso condemnari. Judicet ille, qui non agit eadem, quae in alio puniuntur; ne cum eis alio judicetur, in le fecit ipsi sententiam. Judicet ille, qui ad prouinciam nullo odio, nulla offensione, nulla levitate m dicatur, & post paucis. ¶ Bonae judicemus ex arbitrio suo facit, & domine proprio voluntatis: fed iusta leges & iusta pronuntiat, statutis juris ostendit, non indulget proprie voluntati, nihil parvum, & meditatum domo defert: sed sicut audit, ita iudicet, & sicut se habet negoti nostra, decernit, obsequitur legibus, non adveratur, examinat cause merita, non mutat. Discreti iudicis facili, quem in judicando teneat. Discreti iudicis facili, quem sobrietatem, quem lyncerit, & paulo post. ¶ Qui iudicat, non voluntati suu ob-

a L. 20. Col. ed. b L. 21. Col. ed. c Sup. q. 5. nullius seruare, sed non eisdem verbis. d Matth. 7. e Psal. 45. f Homil. 12. in Evangelio. g Ioan. 5. h Iudic. i autem. i orig. k alia sua ista duae voces ab originali. i Anf. 13. c. 24. m ad. novitatis orig. n finit. o orig.

¶ In iudicando magis cordi sit veritatis custodia, quam obedientia voluntaris.

C. V. ¶ Gravatus crimibus judicare non

valeat.

Item Gregorius a predictis in lob. cap. 3. al. 6. In gravibus peccatis quis positus, dum suis premitur, aliena non diluit. ¶ Cuncti enim liquido novimus, quia cum est dispergit, qui ad intercedendum mittitur, irata animas procul dubio ad deteriora provocatur.

¶ Scriptum b quippe est, [victima impiorum abominabiles Deo sunt, vota iutorum placabilis.] Neque enim in omnipotens Dei iudicio, quid c, sed a quo datur inspicitur. ¶ Hinc est enim quod scriptum d est,

[Respectus Dominus ad Abel, & ad munera eius, ad Cain autem, & ad munera eius non respexit.] Dictrinus quippe, quia Dominus resipexit ad munera, primitus sollicito, quia respexit ad Abel. Ex quo re patenter ostenditur, quia non offerens a munericibus, sed munera ab offerente placuerunt. ¶ Dona i quippe e iniquorum non probat alitimus, nec respicit in oblationes eorum, nec in multitudine sacrificiorum eorum propitiabitur peccatis.] ¶ Item, [Longe f est Dominus ab impiis, & orationes iustorum exaudiens.]

i ¶ Dona] Hac enim legimus ibi apud B. Gregorium: sancti tantum Ecclesiast. cap. 24. & repetuntur infra 14. questionis 5. cap. scriptum.

C. VI. ¶ Trinum nosmetipos, deinde proximos debemus corrigerre.

Item Beda in c. 3. Iustitia de iudicio adulterii.

Pofularis Dominus iudicare de peccatis, non statim ad iudicium, sed prius inclinans se deorsum, didicte scribatur in terra, ac sic denum quam omnibus regis iudicari, nos videlicet typi infirmi, ut cum qualibet proximorum errata conficiimus, non hac ante reprehendendo iudicemus, quam ad conscientiam nostram humiliiter reverti, digito eam discretionis tolerare excupamus, & quid in ea conditoris placeat, quidve dispergit, sedula examinatione dirimamus, iuxta illud Apostoli g, [Frates, si præoccupatus fuerit homo in aliquo delito, &c.] & infra. ¶ Qui h fine peccato est, iustum, id est, primò vos ipsi iustitiam legis impiete, & sic innocentes manibus, & mundo corde ad lapidandam team concurrete.

C. VII. ¶ Sacerdos primum sua peccata, deinde aliena detegat.

Item Augustinus ad quendam comitem.

Sacerdos i, ut sapiens & perfectus medicus, primum sciat curare, & peccata sua, & potest aliena vulnera detergere & sanare, & non publicare.

Item in Evangelio i sal iustitiam ad nihilum urte. Officium, nisi ut proprietas fori, & ab hominibus conculetur. ¶ Ex quibus omib[us] deinceps datar intelligi, quid criminis alterius criminis iudex est non potest. & scriptum concendet, dico in alterius criminis iudicem proficer. Sed obiectum. Sed in eum à Domino effet reprobatur, populis. Dei iudicatus, & ejus iudicatio universas populos expeditat. Item, David cum effet adulterii & homicida, interrogata Propheta, sententiam in dictum dedit, qui eveni passus repuit, dicens in [Iudicium moris est vero huic.] Item Salomon cum amore mulierularum Dei genitum colere, tamen universa p[ro]lebis sententia ad ejus iudicium confluebat. Sic & Achab o sententiam colerit Baal, tamen deinceps tribus iudicabat. Multi etiam alii tam in veteri testamento, quam in novo, inveniuntur querens vita cum effet blasphemata, tamen eorum sen-

a. Tali p. c. rr. b Prover. 14. q. 5. scriptum est, ex epif. 126. l. 7. ad Recreatum Regem, c quid datur.] orig. d Gen. 14. e Eccle. 3. 4. f Prover. 15. g Gal. 6. h Ioan. 5. i Anf. 17. c. 13. k d. diluc. l. Matthei. m. Reg. 15. n. 3. Reg. 20. o. Reg. 26.

Accusationis judices plures esse oportet.

temus; quia ex officio suo servatae iudiciorum ordinis integritate precepit, inventur servatae. Vnde & Dominus ait in Evangelio: a Super cathedram Massyl sedem scribie & Pharisae, &c.]. Hinc liquido bonitas, quia malis pueris, dum sententia iusti excommunicarum criminis ferunt, fui ipsi nescius, dum sine exemplo sua mendacissimorum vita corrigerem curas: fiducia veris profect, sicutum incepsione correli, ut sententia occurrat, vitam suam in meius communem dederim. Ac per hanc dum ab ecclesia relatis fuerint, eorum iudiciorum subversio genere non licet.

[¶] In vetusta impræfitione episcoporum B. Augustini extra epistola longissima ad Iulianum consuetum, in recentioribus autem omnibus operum editiōnibus habetur quarto verso: sub titulo de fatusribus documentis, enīcūs libelli cap. 52, hoc est caput.

QVÆSTIO VIII.

Quid autem Episcopus ab uno tantum audiatur, vel b. judicari non debet. Zepherinus Papa restitutor, epistola prima ad Episcopos Sicilię, dicens.

C. L. ¶ Episcopi non nisi à pluribus audiatur & iudicetur.

Accusatores & Episcoporum omni careant suspicio-
ne, quia columnas suas Dominus firmiter statuit
vult, non a quibuslibet agitari. ¶ Nullum namque eo-
rum sententia a non suo iudice dicta confringat; quia
& leges facili idipsum fieri precipiant. Ut codice i. libro
septimo, titulo de sententiis & interlocutionibus omnium iudiciorum;
lege penitentia. [Cujus in agendo quis obseruat arbitriu-
m, eum habere etiam contra se iudicetur in eodem ne-
gotio non dedignet.] ¶ Iudices a duodecim quilibet
Episcopos accusatuſ. (Si neccesse fuerit) eligant, a qui-
bus eius causa iustè iudicetur. Nec prius audiat, aut
excommunicetur, vel iudicetur, quā ipſi per se eligantur,
& regulariter vocato & ad suorum primo conveni-
tum Episcoporum, per eos eius causa iustè audiat, &
rationabiliter dicernatur. Finis vero eius causa ad
debet Apostolicam deferatur, ut ibidem terminetur. Nec
antea finitur (sicut ab Apostolis, vel successoribus eo-
rum olim statutum est) quam eius autoritate fulsatur.
Et paulo superius. ¶ Absens s. vero nemo iudicetur.
Nisi 2. ex contumacia absens fuerit: quia & divine &
humanæ hoc prohibent leges.

1. ¶ Ut Codice j. Hinc usq. ad veri iudices, non sunt in epि-
stola Zepherini, neq. in vetera Gratiani edicibus.

2. ¶ Nisi ex contumacia absens fuerit] Hac absens i. p. r. s. manucriptuſ. & epistola ipſa. Et. Anselmo & Ivone. Infra vero
ead. q. 9. c. Absens habentur tangunt Gratiani verba.

C. II. ¶ Agnos Episcopos dicitur Carthaginem-
in, qui in reatum incide-

Item Felix Episcopus dicitur in concilio Carthaginem-
in. c. 10.

Suggero secundum g. statuta veterum conciliorum, ut
si quis Episcopus (quod non optamus b.) in reatum
aliquem incurerit, & nimis necessitas eiuratur non posse
plurimos congregare, ne in crimine remaneat, a duode-
cim audiat Episcopis.

1. ¶ Episcopis] Quis hoc loco in capite decimo concilii Car-
thaginensis, secundi adductus, referuntur infra. 15. q. 7. c. Felix, &
ibi moratur varietas.

a. Matth. 22. b. al. &. c. Ansel. L. 2. c. 38. Ivo part. 5. c. 24.
d. 5. quest. 4. duodecim iudices. Ansel. L. 3. c. 45. e. al. vocato.
f. Inf. end. quest. 5. absens. Ansel. L. 3. c. 48. g. 11. quest. 7. Felix. in
concil. Iriburum. c. 10. Ansel. L. 3. c. 48. Darch. L. 1. a. 149. Ivo p. c. 26.
h. al. opinamus.

QVÆSTIO IX.

E accusatoribus vero, vel iudicis, quid inde
D. vocem accusatur, vel iudicatur istud
teat, multorum autoritatis liquet.

C. I. ¶ Non iudicetur, accusator non ac-

ditur.

Aut enim Telephorus Papa episcopalis,

Cœfatur a omnino non credi decimū, quia

sente adverſio canam suggerit, anteūrumq;

ius iutam diſcūlptionem.

C. II. ¶ Absens ad iudiciorum sententias fin-

nitur.

Ieron. Eleutherius i. ap. epistola ad Ep.

Vogel Galia.

C. V. ¶ iudicis ecclie, ne absente co-

ventilatur, sententiam proferant, quia immo

etiam & causam ita quo pro factis dubit, in

terris vero nec calumnia, nec vox audiatur.

C. III. ¶ R. absens accusatur, iudicatur.

Item Calixtus Papa epistola secunda, ad Ep.

fugia Galia.

B. Blente & ecclie, quem acculaſe voluerit quin

accusator non credat, quia sine scio de

per scriptum autem non quam recipiat: quia

plurimum nullus accusatur, vel accusari potest: lege

vocē, & præſente eo, quia acculaſe voluerit, iudicatur a

agat accusationem.

C. IV. ¶ Q. in absentia geruntur, omni

evanuentur.

Item Cornelius Papa ad Rufum epistola. c. 1.

O. Mnia e., qua adversus absentes in omni

aut loco aguntur, aut iudicantur, omnino ab-

itur: quoniam absentes nullus addicit, nec ali-

ma.

C. V. ¶ Non iudicatur, qui prefationem

eiſſerit, vel convincire.

Item Marcellus Papa ad Maxentium epistola.

- Epif. 3. c. 8.

H. Abetur f. quoque in decretis sententia.

Hancitum, non forte canonicum, quemque

dorum iudicale, vel damnare, antequam accu-

nōniē examinatos praesentes habeat, locum

dendi accipi, id est, inducas ecclieſtas a

crimina.

C. VI. ¶ De edem.

Item Damasus ad Stephanum Archidiſcam.

- Epif. 3. c. 8.

H. Abetur f. quoque in decretis sententia.

Hancitum, non forte canonicum, quemque

dorum iudicale, vel damnare, antequam accu-

nōniē examinatos praesentes habeat, locum

dendi accipi, id est, inducas ecclieſtas a

crimina.

C. VII. PALEA.

[Item Damasus ibidem continetur]

N. Eccl. ex propriis i. fiat pronuntiā-

diſcūlptionis, accusatio, fine Apollonia

ne, cui in omnibus causis debet reverenter ob-

coniam & antiqua docet hoc Patrum regula

& Imperialis i. pariter statuta concinna.

Coniunctum, discūlptio ibi agenda est, ubi criminis

eft. Nam alibi criminis reus prohibetur mali-

bi in canonibus precipitat. [Quicunque ap-

suis locis, ubi orta sunt, finienda sunt.] & re-

lig. tit. 1. in expositione legi 2.

2. Anf. l. 3. c. 12. & 37. In reſcripto Iulii. c. 24. Ieron.

c. 36. In cap. Hadrian. c. 33. In capitul. 17. c. 11. Bern.

b. Anf. l. 3. c. 27. Ivo p. 6. c. 39. c. Sup. q. 1. c. 10. Burch.

Burch. l. 1. c. 171. Ivo p. 6. c. 219. d. al. c. 11. Anf. l.

l. 3. c. 62. f. Anf. l. 2. c. 30. Ivo p. 6. c. 347. g. 1.

h. al. primo. i. Cod. ubi de crim. ag. sp. l. 6. c. 22.

l. 9. tit. 1. in expositione legi 2.